

Nem tanmese...

a szülők szűkös anyagi lehetőségei miatt aggódott, hanem az eddig rendszeresen kapott „havi fix” visszavonása miatt. A beszélgetés során kiderült, mi is a szülői elhatározás oka, miért vonták meg tőle a pénzt. A hallgató hamis indokkal félétet halasztott. (Most ne firtassuk az igazolás eredetét, se a tanulmányi osztály döntését, fogadjuk el — mint ahogyan a szülők is elfogadják — a félbehagyás tényét.) A szülők valószínűleg úgy gondolták, ráfér a gyerekekre a pihenés, hisz nem kis dolog az a félévnyi 5-6 vizsga, a szigorlatokról nem is beszélve. Csak akkor ragadtatták magukat a kijelentésre, mikor fiuk közté, a kihagyott félév alatt nem hajlandó munkát vállalni. Hogy miért? Hát, mert nincs kedve, meg neki egyébként is tanulnia kell.

A történet talán kreálnak tűnik, mégsem az. Talán nem általános, de gyakori. S a „talánok” ellenére érdemes elgondolkozni rajta. Ezt persze, mindenki odairhatja a saját története elé, ha olvasásra akarja serkenteni az előfizetőket. Ezért inkább úgy fogalmazok, a történet azok számára lehet érdekes, akik úgy tartják, a huszoneves egyetemista felnőtt. Akik úgy gondolják, felnőtt még akkor is, ha nem keresőképes, ha nem végez anyagi javakat előállító munkát, s hogy megilleti ez a jelző, mert a felelősséggel való gondolkodás és cselekvés képessége nem csak a termelőmunka következménye. Magam is úgy gondoltam, az egyetemen elöltött évek nemcsak az ismeretszerzésre, nemcsak a szakmai előkészítésre való, hanem a munkafegyelm és a felelősségért kialakítására is. A napokban azonban megingattak ebből meggyőződéseimben. S itt kezdődik a tulajdonképpeni történet.

Azt kérdezte tőlem néhány napja egy hallgató: beperelheti-e saját szüleit, ha azok megtagadják tőle a tanulmányaihoz szükséges anyagi támogatást. A dolog etikai vonatkozásain túl az is meglepett, mennyire tájékozatlan a hallgató. Hogy nincs tisztában azzal, milyen jogai vannak a továbbtanuláshoz. Tudnia kellene, hogy eltartók híján is módjában áll bármilyen egyetemet, vagy főiskolát elvégezni. ☺ azonban nem

jen. Valóban nem tudni, hosszantartó lesz-e a szülői elhatározás, bár mindannyjunkt pedagógiai érzelme az kívánja, legyen végleges az aytai döntés...

Magá a történet itt véget is ér, s a végző konklúziót úgy is megfogalmazhatnánk, mindenki úgy neveli a gyerekeit, ahogy akarja, ahogy tudja. S bár ebben van némi igazság, nem árt elgondolkozni a szülői döntések következményein. Mert itt is többről van szó, mint arról az egy fél évről. Történetesen arról, mikor fogja ez a diák megtanulni, hogy a munkát vállalni kell, hogy a pénzért meg kell dolgozni, s hogy nem lehetnek a társadalommal szemben olyan elvárásai, mint a szüleiével szemben?! Mikor és hol tanulja meg ez a hallgató, hogy dolgozni lelkismeretesen és felelősséggel kell?! Ha a szülők most következetesen tudnak maradni, ha nem változtatják meg döntésüket, talán megtaníthatják valamire fiukat, talán tanulni fog valamit ez a gyerek.

— groza —

A „Töri-dili-buli” summázataról

A műsoros est résztvevői megdöbbenve olvasták a lap hasábjain D. L. „tudósítását”. A bármely irányból jövő kritika elfojtásának szándéka nélkül: tévedéseitől eltekintünk, rágalmait visszautasítjuk.

TÖRTÉNELEM KISZ-ALAPSZERVEZETEK VEZETŐSÉGEI

„Védőelem”

Megfigyelés:
Semmi sem annyira veszélyes, mint a vizsgáztató udvariassága.

Tűnődés:
Vajon mekkora lehet a szó értéke, ha hallgatni arany?!

Professzori magyarázat:
A szabály csak akkor lesz valóban szabály, amikor megszületnek a kivételek is.

Vizsgatapasztalat:
Minél gyengébb a diák felelete, annál több jóindulatra van szüksége.

Részlet egy kérdőívből:
„Milyen tudományos címe van?”
„Homo sapiens”.

Példabeszéd:
A megérdemelt siker a tehetségeknek jut, a többiek kénytelenek beérni a meg nem érdemelt sikerekkel.

Az energia megmaradásának törvénye egyetemista módon: ne sűrűj-farogj sokat!

A mechanika „alapszabálya”:
Kenés nélkül nem jutsz messzire.

Változás:
Régen távozaskor felegették a hidakat, ma égve felejtik a villanyt.

A bírak állítják:
A szabályok mindenki számára egyformák, csak a kivételek különbözöek.

Vicces — nem?!!

Kissé szórakozott professzor ismerkedik a tanítványával:
— Magát úgy hívják?
— Szabó.
— És férji vagy női?

Furcsa, de megtörtént felvételi párbeszéd:
— Mi a közös a New York-i tözsdén és Robinson Crousé életében?
— A fekete péntek...

Kontroll:
Az ambulanciára kezelésre járó beteget megkérdi az orvos:
— Hogy van? Jobb már a memóriája?
— Igen, jobb, jobb... De kisesoda maga, hogy ezt kérdezi?

Osztályfőnöki kérdés a gyakorló iskolában:
— Pali, küldd be a nagyapádat!
— Mért éppen a nagyapámat?
— Meg akarom kérni, beszéljen az apáddal, hogy ne csináljon annyi hibát a házi feladataiban...

Párbeszéd a tanszéki előszobában:
— Kivel beszélget benn a főnök?
— Magában beszél.
— De akkor miért kiabál ennyire?
— Mért egy kicsit nagyothall.

Precizitás:
Ez az orvosság — naponta old-

jon fel hármat belőle egy kevés vízben — adja az utasítást az orvos.
— Aztán egy hét múlva keressen fel! Érti?
— Igen, de tessék mondani, a feloldott tablettákat is magammal kell hoznom?

Kérdés:
— Tamás, te vagy otthon a legidősebb?
— Érdéklődik a tanárjelölt?
— Nem, az apukám és az anyukám idősebb.

Matekóra:
— Egy réten két ember két nap alatt kaszálta le a fűvet. Hány nap alatt végez a kaszálásal ugyanott négy ember — adja a feladatot a tanár néni.
A tanuló: — Ha az a két ember már lekaszálta az egész fűvet, akkor az a négy már nem tudja másodszer is lekaszálni ugyanazt, tehát azonnal végeznek.

A beteg visszakérdés:
— Ezt naponta háromszor csepeptesse a szemébe — hangzik az utasítás.
— Evés előtt vagy evés után?

„Gyerekszó” a nagyszünetből:
— Peti, tudsz te biciklizni?
— Mint a villám?
— Olyan sebessen?
— Nem. Olyan cikkakkosan!

Környezetvédelem:
Ne vágd magad alatt a fát — ügyis kevés van belőle!

A MENZÁN

Az rendben van, hogy ennyi csirke van, de honnan vesz a menza a daraboláshoz ennyi robbanóanyagot?!

Testvérlapjainkban olvastuk

Az Orvosegyetem című lapban, a Semmelweis Orvostudományi Egyetem újságjában találtuk a következő szegedi vonatkozású megjegyzést:

Miért csak a SZOTE?

A címbeli kérdést bizonyára több olvasónk is felteszi, miután az OTDK-ra szánt két újságdalonnal egyetlen „vendég”-cikk kivételével csupa helyi szerzőt talál. Mielőtt bárki is önzáróval szemlélő gyanúsítást tegyen szemünk marxista TDK-sait, vagy akár a szerkesztőségét, mentse-gül előrebocsátjuk, hogy 15 különböző felsőoktatási intézményhez küldött kérésre egyetlenként csak a SZOTE válaszolt cikkel. Nyilván a budapesti és a szegedi marxizmus TDK-s medikusok között kialakult többéves kapcsolatot is közrejátszott abban, hogy — statisztikailag is igazolt! — párját ritkító szívélyességgel reagáltak szándékunkra. Őszintén sajnáljuk, hogy mások nem éltek a jó szívvel felkínált előnyös lehetőséggel. Vagy nem akarták előzetes hírvérrel csökkenteni a meglepetést? Mindenesetre mi a helyszínen is ott leszünk, s a szenzációk nem fogják elkerülni tollunkat.

A SZERKESZTŐSÉG

Az alábbi érdekes, fontos kérdésekről szóló cikkrészletet a *Mi Egyetemünk* című lapból vettük át:

Gondolatok a műszaki felsőoktatásról

Az egyetemi mérnökképzés gerincét — nézetem szerint — a műszaki alaptudományok és a műszaki alapotó tudományok tantárgyai képezik, ugyanakkor a termelési-tervezési szféra gerince a műszaki objektum és a műszaki technológia. Az alap- és alapotó tudományok, valamint a műszaki objektumok és technológiák közötti kapcsolat kiépítése, kisebb-nagyobb mértékben minden tantárgynak feladata, elsődlegesen azonban azok az alap- és alapotó, valamint a műszaki objektumok és technológiák tudományait szintentizálni hivatott szaktantárgyaké, amelyek egy-egy szak, vagy ágazat jellegét meghatározzák. E feladat megoldása azonban nem fejeződik be az egyetemen, hanem folytatódnia kell a munkahelyen: részben a munkahely, a hasonló munkahelyek, az iparágak tervezési-termelési színvonalának és fejlesztési kérdéseinek megismerésével, illetve konkrét mérnöki teendők ellátásával, részben pedig továbbképzéssel (önképzés és szervezett továbbképzés folyamatain keresztül).

Megfontolásra érdemes a fentiek alapján a műszaki egyetemi mérnökképzés fejlesztési kérdései között, az az értelemszerűen helyettesíthető célkitűzés, amely a következőképpen határozza meg az orvostudomány feladatát: „mai felfogás szerint olyan bázis-doktorok képzése szükséges, akik megfelelő szakmai irányítás és munka melletti továbbképzés során, a szakvizsga után válnak önálló orvosi munka végzésére alkalmassá...”

DR. KOZÁK IMRE

Obszervatóriummal gazdagodott az ELTE

címmel fontos eseményről tájékozódhattunk az Eötvös Loránd Tudományegyetem újságjából, az *Egyetemi Lapokból*:
„Ünnepélyes keretek között írták alá a Vas megyei Tanács és egyetemünk képviselői a szombathelyi Gothard Obszervatórium átadás-átvételi jegyzőkönyvét. Az obszervatórium ezután új szervezeti keretek között mint az ELTE TTK Csillagászati Tanszéke asztrofizikai kutató csoportja folytatja tevékenységét. A Gothard Obszervatórium ily módon újabb színvonalas tudományos kutatás színtere lehet, annak is inkább, mert végre megkapja azt a 3,5 millió forint értékű 60 centiméteres tükörszertüregű modern Cassegrain távcsövet, amelynek elhelyezésére az obszervatórium kupoláját tervezték, de amit ez ideig megfelelő anyagi eszközök híján nélkülözni voltak kénytelenek. Az intézmény múzeumi és köznevelődési funkciói megmaradnak, hiszen a Gothard-gyűjtemény és a kilencezer kötetes könyvtár ilyen feladatok ellátására is kiválóan

alkalmassá teszik. Ezek mellett azonban újabb kutatási funkciókat is el fog látni. Az átvétellel párhuzamosan a TTK Kari Tanácsa jóváhagyta a Csillagászati Tanszék egy asztrofizikai csoport létesülését dr. Tóth György vezetésével. Az asztrofizikai csoport, melynek tevékenységében a tanszék „régis gárdájából” elsősorban Marik Miklós docens vesz részt — kutatási feladatát az obszervatórium klimatikus viszonyaihoz, személyi és műszer-ellátottságához szabta. Körülményeit tekintve a mágneses és kettős csillagok vizsgálata a legkézszerűbb. A mágneses csillagok kutatása a szocialista országok közötti „csillagok fizikája és fejlődése” elnevezésű multilaterális egyezmény keretében történik. A téma koordinációs központja az NDK-ban, Potsdamban van, ahová tapasztalatszerésre már ki is küldték az obszervatórium egyik fiatal munkatársát.”

KARA NAGY IREN

A pécsi felsőoktatási intézmények lapjában, az *Universitásban* olvastuk és „ollóztuk” ki onnan összeállításunk másik szegediéről szóló írását:

Kicsit irigykedve...

„A Pécsi Tudományegyetem vendégeként az Ifjúsági Házban szerepelt a szegedi József Attila Tudományegyetem néptánccsoportja. Múсорuk és a velük való beszélgetések után kicsit irigykedve gondolkodtam el a következőkön:

— A közel húsz év óta folyamatosan működő együttes tagjainak fele végzett hallgató. Egyikük például kilenc évvel ezelőtt kezdte tanulmányait, jelenleg gimnáziumban tanít.

— Táncruháik nagy részét a lányok maguk varrják, mert az egyetem anyagi segítségével könnyebben telik anyagra, mint kizárólag kész felszerelés vásárlására, kölcsönzésére — és mert van hozzá kedvük és ügyességük. Például a mezőégi táncok alatt rajtuk látott csodaszép piros szoknyákat és kötényeket is is ők plüsszították.

— Az egyetem bölcsészkarának épületében hetente kétszer tartanak próbát, este fél tízről tíz óráig, és ez nem jelent minden alkalommal külön harcot a kapuzárás miatt.

— Maróti György, a csoport vezetője, mint táncos és zenekari tag kezdte hallgató korában. Négy év óta a természettudományi kar számítástudományi tanszékén tanársegéd; kutatói és oktató munkája mellett továbbra is tagja az egyetemi csoportnak, sőt két év óta nemcsak hegedül, énekel és táncol, hanem a betanítást, vezetést is elvállalta. („Nem, soha nem éreztem, hogy emiatt kisebb lenne a tekintélyem a diákok előtt. Talán vannak olyanok, akik megmosolyognak, amikor tanár léte mérem ugáráni látnak a színpadon, de vagyok olyan megszállott táncos, hogyha ezt biztosan tudnám, akkor sem érdekelné. A tanszéken sem okozott eddig problémát ez a „második hivatásom”. Különb-ében egyik kolleganónk is hasonló cipőben jár, ő az egyetemi énekkar tagja maradt.”)

Nem könnyű tanulás, vagy bármilyen munka mellett ilyen elfoglaltságot vállalni. De csak így érdemes, ahogyan ők csinálják. Erre gondoltam, miközben a közönség tapsát köszönő, mosolygó, kipirult arcokat néztem.”

MURAKÖZI ANNA

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságának lapja

Felolós szerkesztő:
DR. SZABÓ MAGDOLNA
Szerkesztőség: 6700 Szeged Dugonics tér 12. Telefon: 12-119
Megjelenik havonta kétszer.
Ára: 1,50 forint. Előfizetési díj egy évre 24 forint
Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai.
Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat, Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. sz. 6740.
Telefon: 12-633. Telex: 82-283
Felelős kiadó: Kovács László igazgató
Szegedi Nyomda Szeged
Bajcsy-Zsilinszky u. 28. sz. 6720
1978. IV. 24. — 2138

Helyi, országos, többi József igazgatás